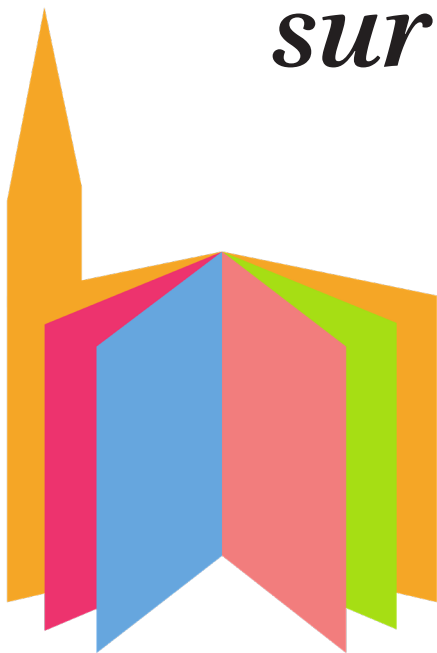

L' **Université**

de Strasbourg relie notre monde

*Appel
de l'Académie
des écrivain·es
sur les droits
humains*

Hôtel de ville de Strasbourg

30 novembre 2024

Académie des écrivain·es sur les droits humains

L'Académie des écrivain·es sur les droits humains, portée par l'Université et la Ville de Strasbourg, s'est tenue du 21 au 30 novembre 2024. Durant 9 jours, 9 écrivain·es se sont uni·es pour rappeler la puissance de résistance de la littérature contre les désordres du monde, mais aussi pour faire état des menaces qui pèsent sur le livre et sur les auteur·rices : Jean D'Amérique, Claude Ber, Roja Chamankar, Hawad, Alberto Manguel, Carole Mesrobian, Serge Pey, Pinar Selek et Luba Yakymtchouk. Originaires d'Haïti, d'Ukraine, d'Argentine, d'Afrique, de Turquie ou d'Iran, ils et elles ont œuvré à « Relier notre monde » au fil de 4 conférences, 5 lectures et performances et de 4 tables rondes.

Ces artistes engagé·es ont travaillé collectivement à la rédaction de l'appel « Exister, Ecrire, Résister » qui figure en ouverture du livre du même nom, publié le 19 avril 2025 par les Presses universitaires de Strasbourg à l'occasion des événements de clôture *Lire notre monde* et *L'Université relie notre monde*.

A l'occasion de leur dernière séance plénière les membres de l'académie ont convenu de se réunir tous les deux mois, de s'ouvrir à d'autres membres et de prolonger leurs travaux par des publications, en particulier des alertes sur des situations individuelles d'écrivain·es dans le monde entier.

Organisée par l'Université de Strasbourg et la Ville de Strasbourg dans le cadre Strasbourg Capitale mondiale du livre UNESCO 2024.

En collaboration avec le PEN Club France, les Bibliothèques Idéales, la Bibliothèque nationale et universitaire, la Maison de la Poésie de Strasbourg, la Librairie Kléber, la Librairie des Bateliers et la Librairie Chapitre 8.

Texte adopté à l'unanimité le 30 novembre 2024 par les membres de l'Académie : Jean D'Amérique, Claude Ber, Roja Chamankar, Hawad, Alberto Manguel, Carole Mesrobian, Serge Pey, Pinar Selek et Luba Yakymtchouk.

Exister, écrire, résister
Appel de l'Académie des écrivain·es sur les droits humains
Strasbourg, le 30 novembre 2024

« Je ne veux pas qu'on écrive des poèmes sur ma mort »

Il fait nuit sur le monde. Les guerres nous plongent dans la barbarie. Un conflit mondial est imminent. Face à l'impensable qui vient, nos consciences et nos cœurs se soulèvent. Nous, écrivaines et écrivains du monde entier, nous ne pouvons plus nous taire. L'humanité se perd. Nous sommes la littérature debout, nous sommes le livre, la parole en révolte, nous sommes en résistance pour la vie et la liberté. Nous sommes avec les voix écrasées, nous sommes avec les asphyxié·es, les emprisonné·es, les exilé·es. Nous sommes un cri.

Contre toutes les guerres dans le monde, nous exigeons la parole et la paix dans le respect des personnes.

Contre toute agression, nous rappelons que chaque être humain a le droit à se défendre.

Contre tous les assassins de l'humanité, nous appelons à la justice.

Contre les essentialismes, les sectarismes et les nationalismes, nous proclamons l'universel des droits du vivant.

Contre les assignations identitaires, nous affirmons le primat des différences et des singularités.

Contre la tyrannie du même, nous chantons la beauté infinie de l'autre.

Contre les nettoyages ethniques, nous appelons au brassage des peuples et au Tout-Monde.

Contre les dictatures linguistiques, nous proclamons le droit de chaque personne et de chaque peuple à parler la langue de son choix.

Contre la réécriture des œuvres du passé, nous exigeons le respect de l'intégrité des textes littéraires.

Contre les frontières d'acier, nous lançons des cerfs-volants.

Contre les murs et les barbelés, nous proclamons la liberté de circuler.

Contre la destruction de la terre par l'exploitation des hommes, nous affirmons les droits de l'air, de l'eau et du sable.

Contre l'enfermement des corps et des esprits, nous faisons éclore les soleils de mille grenades entrouvertes.

Contre les dogmatismes, nous proclamons le droit au sensible et à l'imaginaire.

Contre toute censure, nous créons des ripostes et ouvrons des passages.

Contre les marchands de désespérance, nous lançons des salves d'avenir.

Contre l'obscurantisme, nous affirmons le pouvoir libérateur des littératures.

Contre la servitude volontaire et involontaire, nous brandissons la lumière du poème.

Contre un monde où il n'y aurait que des vainqueurs et des vaincus, des dominants et des dominés, et où l'idée même de droit n'aurait plus de sens, nous affirmons qu'écrire est un acte de résistance. Nous, écrivaines et écrivains du monde entier, proclamons que la littérature est un acte de vie qu'on insuffle au monde et que notre droit à dire le réel et à inventer tous les imaginaires possibles ne souffre aucune limite. Contre les crimes contre l'humanité, nous appelons à la force d'écrire et d'agir.

Be, write, resist
Appeal by the Academy of Writers for Human Rights
Strasbourg, 30th November 2024

'I don't want anyone to write poems about my death'

The night fell on the world. Wars are plunging us into barbarism. A global conflict is looming. Faced with this new level of unthinkable, our consciences and hearts are flaring up. We, writers from all over the world, can no longer remain silent. Humanity is becoming numb. We are literature going fierce, we are books and words in revolt, we are the resistance for life and freedom. We are together with the crushed voices, with those who were suffocated, incarcerated, exiled. We are a cry.

Against all the wars in the world, we demand peace and freedom of speech with respect for people.

Against all aggression, we call to mind that every human being has the right to defend themselves.

Against all slayers of humanity, we call for justice.

Against sectarianism, nationalism and all essentialisms, we proclaim the universal rights of living beings.

Against the summons of identity, we affirm the primacy of differences and individualities.

Against the tyranny of uniformity, we sing the infinite beauty of diversity.

Against ethnic cleansing, we call for the mixing of people and an all-encompassing world.

Against linguistic dictatorships, we proclaim the right for everybody to speak the language they choose.

Against the rewriting of works from the past, we demand respect for the integrity of literary texts.

Against steel borders, we launch kites.

Against barbed walls, we proclaim freedom of movement.

Against the destruction of Earth by human plunder, we support the power of air, water and sand.

Against the limitation of both bodies and minds, we make the cores of thousands of half-open grenades bloom.

Against dogmatism, we assert the right to feelings and imagination.

Against all censorship, we create retorts and open paths.

Against the merchants of despair, we launch salvos of future and hope.

Against obscurantism, we uphold the liberating power of literature.

Against servitude, whether voluntary or not, we wave the light emitted by poems.

Against a binary world made of only winners and losers, of dominant/dominated relationships, and where the very idea of rights no longer has any meaning, we affirm that writing is an act of resistance. We, writers from all over the world, declare that literature is an act of life that we breathe into the world and that our right to tell reality and invent endless imaginary worlds knows no bounds. Against crimes against humanity, we call for the strength to act and write.

Leben, Schreiben, Kämpfen
Aufruf der Akademie der Schriftsteller innen zu den Menschenrechten
Strasbourg, 30. November 2024

„Ich will nicht, dass man Gedichte über meinen Tod schreibt“

Es ist dunkel in der Welt. Die Kriege stürzen uns in eine barbarische Grausamkeit. Ein weltweiter Konflikt steht vor der Tür. Gegen das Undenkbare, das auf uns zukommt, lehnen sich unser Gewissen und unsere Herzen auf. Wir, die Schriftstellerinnen und Schriftsteller aus der ganzen Welt, können nicht mehr schweigen. Die Menschlichkeit geht uns abhandeln. Wir sind die Literatur, die aufsteht, wir sind das Buch, das Wort des Aufstandes, wir sind der Widerstand und kämpfen für das Leben und die Freiheit. Wir stehen zu den unterdrückten Stimmen, wir stehen zu den erwürgten, gefangenen, exilierten Stimmen. Wir sind ein Aufschrei.

Wir kämpfen gegen alle Kriege auf der Welt: Wir fordern die Stimme und die Freiheit, in Achtung vor den Menschen.

Wir kämpfen gegen jede Art von Angriff: Wir erinnern daran, dass jeder Mensch das Recht hat, sich zu verteidigen.

Wir kämpfen gegen alle Mörder der Menschlichkeit: Wir rufen auf zur Gerechtigkeit.

Wir kämpfen gegen Essenzialismen, Sektierertum und Nationalismen: Wir fordern die Gesamtheit der Rechte für alle Lebewesen.

Wir kämpfen gegen die Zuweisung von Identitäten: Wir fordern die vorrangige Anerkennung von Unterschieden und Einzigartigkeiten.

Wir kämpfen gegen die Tyrannei der Gleichheit: Wir bejubeln die unendliche Schönheit des Anderen.

Wir kämpfen gegen ethnische Säuberungen: Wir rufen auf zur Durchmischung der Völker und zur Tout-Monde.

Wir kämpfen gegen die Diktatur von Sprache: Wir fordern das Recht eines jeden Menschen und einer jeden Kultur, seine eigene Sprache sprechen zu dürfen.

Wir kämpfen gegen die Neuschreibung von Werken der Vergangenheit: Wir fordern die Achtung vor der Gesamtheit aller literarischen Texte.

Wir kämpfen an gegen die Grenzen aus Eisen: mit fliegenden Drachen.

Wir kämpfen gegen die Mauern und Stacheldrähte: mit dem Aufruf nach Reisefreiheit.

Wir kämpfen gegen die Zerstörung der Erde durch den Menschen: Wir fordern das Recht auf Luft, auf Wasser und auf Sand.

Wir kämpfen gegen die Gefangennahme von Körper und Geist: Wir lassen Valéry's Sonnen aus Tausenden geöffneter Granatäpfel scheinen.

Wir kämpfen gegen Dogmatismen: Wir fordern das Recht auf sinnliche Wahrnehmung und freie Vorstellungskraft.

Wir kämpfen gegen jede Form von Zensur mit Gegenwehr und immer neuen Wegen zur Lichtung.

Wir kämpfen gegen die Wucherer von Hoffnungslosigkeit: Wir schießen zurück mit Salven der Hoffnung.

Wir kämpfen gegen den Obskurantismus: Wir stehen zur befreienden Macht der Literaturen.

Wir kämpfen gegen die freiwillige und unfreiwillige Knechtschaft: Wir schwenken die Fackel des Gedichts.

Wir kämpfen gegen eine Welt, die nur aus Gewinnern und Verlierern besteht, aus Herrschern und Beherrschten, in der Gesetze keinen Sinn mehr haben. Wir rufen aus: Schreiben ist ein Akt des Widerstands. Wir, Schriftstellerinnen und Schriftsteller aus der ganzen Welt, rufen aus: Die Literatur ist ein Akt des Lebens, mit dem man der Welt Atem einhaucht. Wir rufen aus, dass das Recht auf das Sagen von Wahrem und alle möglichen Vorstellungen zu erfinden, keine Grenzen kennt. Wir kämpfen gegen die Verbrechen gegen die Menschlichkeit, wir appellieren an die Kraft zu Schreiben und zu Handeln.

Existir, escribir, resistir
Llamamiento de la Academia de Escritores sobre los Derechos Humanos
Estrasburgo, 30 de noviembre de 2024

« No quiero que nadie escriba poemas sobre mi muerte »

El mundo está en tinieblas. Las guerras nos hundan en la barbarie. El conflicto global es inminente. Ante lo impensable que se avecina, nuestras conciencias y nuestros corazones se sullen. Nosotros, escritores del mundo entero, ya no podemos permanecer callados. La humanidad está al borde del abismo. Somos la literatura viva, somos el libro, la palabra rebelde, estamos resistiendo en favor de la vida y la libertad. Estamos del lado de las voces ahogadas, con los encarcelados, con los exiliados. Somos un grito.

Contra todas las guerras del mundo, exigimos la voz y la paz, y el respeto a toda persona.

Contra toda agresión, recordamos que todo ser humano tiene derecho a defenderse. Contra los crímenes contra la humanidad, pedimos justicia.

Contra los extremismos, sectarismos y nacionalismos, proclamamos los derechos universales de todo ser vivo.

Contra los rótulos identitarios, afirmamos la primacía de las diferencias y las singularidades.

Contra la tiranía igualitaria, cantamos la belleza infinita del otro.

Contra la limpieza étnica, reclamamos el derecho a la mezcla de sangres.

Contra las dictaduras lingüísticas, proclamamos el derecho de cada persona y de cada pueblo a hablar la lengua de su elección.

Contra la reescritura de las obras del pasado, exigimos el respeto a la integridad de los textos literarios.

Contra las fronteras incólumbes, lanzamos puentes.

Contra los muros y los alambrados, proclamamos la libertad de circulación.

Contra la destrucción del planeta por la explotación humana, reivindicamos los derechos del aire, el agua y la tierra.

Contra el confinamiento de cuerpos y mentes, incitamos a la creación sin tapujos.

Contra el dogmatismo, proclamamos el derecho a lo sensible y a lo imaginario. Contra toda censura, creamos respuestas y puertas abiertas.

Contra los mercaderes de la desesperación, lanzamos salvas hacia el futuro.

Contra el oscurantismo, afirmamos el poder liberador de la literatura.

Contra la servidumbre voluntaria e involuntaria, alzamos la luz del poema.

Contra un mundo en el que sólo hay vencedores y vencidos, dominantes y dominados, y en el que la idea misma de derechos ya no tiene sentido, afirmamos que escribir es un acto de resistencia. Nosotros, escritores de todo el mundo, proclamamos que la literatura es un acto de vida que insuflamos al mundo y que nuestro derecho a expresar la realidad e inventar todo lo imaginario posible no conoce límites. Contra todos los asesinos de la humanidad, reclamamos el poder de escribir y de actuar.

Esistere, scrivere, resistere
Appello dell'Accademia delle scrittrici e degli scrittori sui diritti umani
Strasburgo, 30 novembre 2024

"Non voglio che si scrivano poesie sulla mia morte"

Scende la notte sul mondo. Le guerre ci fanno sprofondare nella barbarie. Una guerra mondiale è imminente. Dinnanzi all'impensabile che si avvicina, le nostre coscienze e i nostri cuori insorgono. Noi, scrittrici e scrittori da tutto il mondo, non possiamo più tacere. L'umanità si perde. Siamo la letteratura che resiste, siamo il libro, la parola in rivolta, siamo in lotta per la vita e per la libertà. Siamo con le voci oppresse, siamo con gli asfissati, gli imprigionati, gli esiliati. Siamo un grido.

Contro tutte le guerre nel mondo, esigiamo la parola e la pace nel rispetto delle persone.

Contro qualsiasi aggressione, ricordiamo che ogni essere umano ha il diritto di difendersi.

Contro tutti gli assassini dell'umanità, chiediamo giustizia.

Contro gli essenzialismi, i settarismi e i nazionalismi, proclamiamo l'universalità dei diritti di ogni essere vivente.

Contro le attribuzioni identitarie, affermiamo la potestà delle differenze e delle singolarità.

Contro la tirannia dell'uniformità, cantiamo la bellezza infinita della diversità.

Contro le pulizie etniche, chiediamo la mescolanza dei popoli e un mondo senza confini.

Contro le dittature linguistiche, proclamiamo il diritto di ogni persona e di ogni popolo a parlare la lingua che preferisce.

Contro la riscrittura delle opere del passato, esigiamo il rispetto dell'integrità dei testi letterari.

Contro i confini in acciaio, lanciamo aquiloni.

Contro i muri e il filo spinato, proclamiamo la libertà di movimento.

Contro la distruzione della terra dallo sfruttamento degli uomini, rivendichiamo il diritto dell'aria, dell'acqua e della sabbia.

Contro la chiusura dei corpi e delle menti, facciamo sbocciare i soli di mille melograni aperti.

Contro i dogmatismi, proclamiamo il diritto alla sensibilità e all'immaginazione.

Contro qualsiasi censura, creiamo risposte ed apriamo passaggi.

Contro i mercanti di disperazione, lanciamo raffiche di futuro.

Contro l'oscurantismo, affermiamo il potere liberatore delle letterature.

Contro la servitù volontaria e involontaria, brandiamo la luce della poesia.

Contro un mondo ove non ci sarebbero che vincitori e vinti, dominanti e dominati, e dove la stessa idea di diritto non avrebbe più alcun senso, affermiamo che la scrittura è un atto di resistenza. Noi, scrittrici e scrittori da tutto il mondo, proclamiamo che la letteratura è un atto di vita che infondiamo nel mondo e che il nostro diritto di dire la realtà e di inventare tutti gli immaginari possibili non deve subire alcun limite. Contro i crimini contro l'umanità invochiamo la forza di scrivere e di agire.

Existir, escrever, resistir
Apelo da Academia de Escritores para os Direitos Humanos
Estrasburgo, 30 de novembro de 2024

“Não quero que ninguém escreva poemas sobre a minha morte”.

No mundo faz noite. As guerras mergulham-nos na barbárie. O conflito global está iminente. Perante o impensável que se aproxima, as nossas consciências e os nossos corações erguem-se. Nós, escritores de todo o mundo, não podemos continuar em silêncio. A humanidade está a perder-se. Somos a literatura de pé, somos o livro, a palavra em revolta, resistimos pela vida e pela liberdade. Estamos com as vozes esmagadas, estamos com os sufocados, os presos, os exilados. Somos um grito.

Contra todas as guerras do mundo, exigimos uma voz e uma paz que respeite as pessoas.

Contra todas as agressões, recordamos que todo o ser humano tem o direito de se defender.

Contra os crimes contra a humanidade, apelamos à justiça.

Contra os essencialismos, os sectarismos e os nacionalismos, proclamamos os direitos universais dos seres vivos.

Contra os rótulos, afirmamos o primado das diferenças e das singularidades.

Contra a tirania do mesmo, cantamos a beleza infinita do outro.

Contra as limpezas étnicas, apelamos à mistura dos povos e ao ‘Tout-Monde’.

Contra as ditaduras linguísticas, proclamamos o direito de cada pessoa e de cada povo a falar a língua da sua escolha.

Contra a reescrita de obras do passado, exigimos o respeito pela integridade dos textos literários.

Contra as fronteiras de aço, lançamos papagaios.

Contra os muros e o arame farpado, proclamamos a liberdade de circulação.

Contra a destruição da terra pela exploração humana, afirmamos os direitos do ar, da água e da areia.

Contra o confinamento dos corpos e das mentes, fazemos o sol irromper de mil romãs entreabertas.

Contra o dogmatismo, proclamamos o direito ao sensível e ao imaginário.

Contra toda a censura, criamos ripostes e passagens abertas.

Contra os mercadores do desespero, lançamos salvas de futuro. Contra o obscurantismo, afirmamos o poder libertador da literatura.

Contra a servidão voluntária e involuntária, brandimos a luz do poema.

Contra um mundo onde só há vencedores e vencidos, dominantes e dominados, e onde a própria ideia de direitos já não tem qualquer significado, afirmamos que a escrita é um ato de resistência. Nós, escritores de todo o mundo, proclamamos que a literatura é um ato de vida que insuflamos ao mundo e que o nosso direito de exprimir a realidade e de inventar todos os imaginários possíveis não tem limites. Contra todos os assassinos da humanidade, apelamos à força de escrever e de agir.

Існувати, писати, чинити опір Заклик Академії письменників з прав людини Страсбург, 30 листопада 2024 року

« Я не хочу, щоб писали вірші про мою смерть ».

Ніч огорнула світ. Війни занурюють нас у безодню варварства. Глобальний конфлікт неминучий. Перед обличчям немислимого, що насувається, повстають наші серця й сумління. Ми, письменниці й письменники з усього світу, не можемо більше мовчати. Людство – на межі занепаду. Ми – література опору. Ми – книга. Ми – слово непокори. Ми чинимо опір заради життя й свободи. Ми стоїмо поруч із розчавленими голосами, поруч із пригніченими, ув'язненими, вигнанцями. Ми – крик.

Проти всіх воєн у світі ми вимагаємо слова та миру з повагою до особистості.

Проти будь-якої агресії ми наголошуємо, що кожна людина має право на самозахист.

Проти всіх вбивць людства ми закликаємо до справедливості.

Проти есенціалізму, фанатизму та націоналізму ми проголошуємо універсальність прав усього живого.

Проти нав'язаних ідентичностей ми стверджуємо пріоритет відмінностей і особливостей.

Проти тиранії однаковості ми оспівуємо безмежну красу інаковості.

Проти етнічних чисток ми закликаємо до метисації народів і до Все-Світу.

Проти мовних диктатур ми проголошуємо право кожної людини та народу розмовляти мовою за власним бажанням.

Проти переписування творів минулого ми вимагаємо поваги до цілісності літературних текстів.

Проти сталевих кордонів ми запускаємо повітряних зміїв.

Проти стін і колючого дроту ми проголошуємо свободу пересування.

Проти знищення землі людською експлуатацією ми відстоюємо права повітря, води і піску.

Проти ув'язнення тіл і думок ми даємо розцвісти тисячам сонць у напіввідкритих гранатах.

Проти догматизму ми проголошуємо право на чуттєве та уявне.

Проти будь-якої цензури ми даємо рішучі відповіді та відкриваємо нові шляхи.

Проти торговців відчаєм ми пускаємо залпи майбутнього.

Проти обскурантизму й темряви розуму ми стверджуємо визвольну силу літератури.

Проти добровільного та примусового рабства ми несемо світло поезії.

Проти світу, де є лише переможці та переможені, домінуючі та підкорені, і де сама ідея прав уже не матиме сенсу, ми стверджуємо, що писати – це акт

спротиву. Ми, письменниці та письменники з усього світу, проголошуємо, що література – це акт життя, який ми вносимо у світ, і що наше право говорити про реальне та вигадувати всі можливі образи не має жодних меж. Проти злочинів проти людства ми закликаємо писати і діяти.

ΕΨ+ ΞΟΨΠΙΨ· Ψ:+ΨΚΨΟΨ ΙΨ:·ΨΚΨ Ψ:+ΨΚΨΟΨ+Ψ Ι ΨΙΚΨΨΙΨΣ Ε
 +Ψ:·ΨΟΕΨ:·Ψ:ΨΙ
 ΕΨ+ +Ψ+ΨΟΨΙΨ Ι ΨΨΙΨ ΙΨΟΨ+Ψ:· +Ψ:ΨΟΨΣ ΠΨ: Ι :Ψ:ΨΕΨΙ
 ΕΨ+ ΨΟΨΚΕΨΨΨ Ψ:+ΨΙΨΟ+ ΙΨ+ΨΚΨΨΟΨΕ +ΨΟΨΨΨ+ Ι Ψ: ΨΠΨΨ Ι Ε Ψ:
 ΨΨΕΨΕ ΨΕ ΨΟΨ:ΨΙ +ΨΙΨΟ+ Ι ΨΨΠΟΨΙ-ΨΨ
 ΕΨ+ ΨΙΨΟ Ψ+:ΨΚΨΨ Ι ΨΟΨΨΨ :ΨΙ ΨΟΨ:ΨΙ ΙΨΟΨΨΨΨ ΨΨ ΨΨ:·ΨΟ Ι
 Ψ:Ψ:Ψ+ +ΨΚΨ+Ψ Ψ:ΨΟΨΚΨ+ΨΙ
 ΕΨ+ ΨΨΨΨ Ι Ψ:·ΨΟΨΨΨ ΙΨΨΨΨ: +Ψ:ΨΨΨΨ ΨΠΨΨΨ:ΨΙ
 ΕΨ+ ΨΕ ΨΨΨΨΨ Ε +ΨΚΨ:·ΨΙ:ΨΕΨ ΙΨ+ΨΚΨΨΟΨΕ +ΨΕΨΟΨΨΨ Ι ΨΚ+Ψ:·ΨΣ
 ΕΨ+ ΨΟΨ:·ΨΟΨΨΨ Ι ΨΚΨΨΨ ΨΟ ΨΠΨΨΟΕΨ Ι Ψ:ΨΣ+ΨΕΨ ΙΨ:·ΨΚΨ
 +ΨΟΨΨΨ+ΨΙ Ι ΨΨΨ:Ψ ΨΚΨ Ε ΨΨΨΨ
 ΕΨ+ Ψ+:ΨΨΨΨΨ Ι +Ψ:·ΨΟΨ:ΨΙ Ε ΨΨΨΨΨΨ ΙΨΨΠΨΨΨΨ +ΨΠΨ:·ΨΙ Ε
 ΨΨΨ +ΨΟΨΨΨΨ ΨΨΨΨΨ
 ΕΨ+ ΨΚΨΨΨΨΨ ΙΨΨΨΨ +ΨΟΨΨΨ+ Ψ ΠΨΨΨΣ Ε ΨΟΨΨ:ΨΨ
 ΕΨ+ ΨΟΨΠΨΨ+Ψ ΙΨΨΨΨ:·Ψ:Ψ Ι Ε ΙΨ+ΨΨΨ +ΨΟΨΨΨΨ
 ΕΨ+ ΨΚΨΨΨΨ Ι Ψ:ΨΟΨΨΨΨ ΙΨΨΨΨ: ΨΨΨΨΨ+ΨΙ Ι ΨΨΨΨΨ
 ΕΨ+ +ΨΟΨΨΨΨ:Ψ ΙΨ:·ΨΚΨ +Ψ:Ψ:ΨΟΨ +ΨΚΨΨΨΨΨ+ Ι ΨΟΨΨΨ+ΨΙ
 ΕΨ+ ΨΟΨ:·ΨΨ: +ΨΚΨ:Ψ+ΨΚ+ Ε +Ψ:ΨΟ+Ψ:·Ψ+ΨΚΨ ΙΨΨΨΨ ΨΠΨ Ι
 +ΨΟΨ:Ψ+

ΕΨ+ ΨΨΨ+ +ΨΚΨ+Ψ ΨΕ :ΨΟ +ΨΙΨ ΨΟ ΨΨΨΨΨΨ Ε
 Ψ+Ψ:ΨΟΨΨ, ΨΨΨΨΨΨ Ε ΨΨΨΨΨΨ, ΨΕ ΨΟ:ΨΨΨ +ΨΟΨΨΨ+ :ΨΟ
 +ΨΨΨ ΨΨ:Ψ ΙΨ:·ΨΚΨ ΨΟ ΨΨΨΨΨ ΨΨΨΨ ΨΨΨ+ +ΨΨΨ+ Ι
 ΨΨΨΨΨ.

ΙΨ:·ΨΨ ΨΨΨΨΨΨ Ε +ΨΨΨΨΨΨ Ι +ΨΚΨ+Ψ :·ΨΟΨΕ ΙΨΨΨΨΨ
 ΨΟ ΨΟΨΨΨ ΨΨΨΨ ΨΨΨ+ +ΨΨΨ+ Ι +ΨΚΨΨΨΨΨ+ ΙΨΨ:ΨΨ Ψ
 +ΨΚΨ+Ψ Ε +ΨΟΨΨΨ+·ΨΨΨ +ΨΨΨ Ι Ψ:+ΨΕΨ+Ψ Ε ΨΨΨΨΨΨΨ Ι
 ΨΟ :ΨΨΨΨΨ ΨΟΨΨ:ΨΨ ΨΕ ΨΚ:·Ψ+ΨΟΨ :ΨΨΨ+ +ΨΟΨΨΨΨ+.

ΕΨ+ Ψ:Ψ+ ΨΨΨΨ:·Ψ Ι +Ψ:ΨΕΨΨ ΙΨΨ:·ΨΟΨΣ +Ψ:·ΨΟΨΕ Ι
 ΨΨΨΨΨ Ε ΨΨΨ.

להתקיים, לכתוב, להתנגד
קול קורא מטעם התוועדות הספרות. ים למען זכויות האדם
שטרסבורג, 30 בנובמבר 2024

“איני רוצה שייכתבו שירים על מותי”

לילה יָרַד על העולם. המלחמות מטביעות אותנו בברבריות. סכסוך עולמי עומד בפתח. מצפוננו ולבנו מתקוממים נוכח הבלתי-נתפס שמתרגש ובא. אנו, סופרות וסופרים מכל רחבי העולם, איננו יכולים עוד לשתוק. האנושות מביאה על עצמה את אובדנה. אנו הספרות העומדת זקופה, אנו הספר, המילה המתמרדת, אנו ההתנגדות למען החיים והחירות. אנו עומדים עם הקולות הנמצצים, עם הנחנקות. ים, עם הכלואות. ים, עם הגולות. ים. אנו זעקה

כנגד כל המלחמות בעולם, אנו תובעים שלום וחופש ביטוי, מתוך כבוד לבני האדם.
כנגד כל תוקפנות, אנו מזכירים שלכל אדם יש את הזכות להגן על עצמו
כנגד כל רוצחי האנושות, אנו קוראים לצדק.
כנגד ההתבדלות, הלאומנות וכל מהותנות, אנו מכריזים ברמה את הערך האוניברסלי של זכויות החיים.
כנגד הזהויות הכובלות, אנו מאשישים את עליונותם של ההבדלים והייחודיות
כנגד עריצותו של הזהה, אנו שרים את יופיו האינסופי של האחר.
כנגד הטיהורים האתניים, אנו קוראים לערבוב העמים ולעולם חובק-כל.
כנגד העריצויות הלשוניות, אנו קובעים כי לכל אדם ולכל עם הזכות לדבר בשפה שבה יבחרו.
כנגד שכתוב יצירות העבר, אנו תובעים לכבד את שלמותם של טקסטים ספרותיים.
כנגד גבולות של פלדה, אנו מפריחים עפיפונים
כנגד חומות וגדרות תיל, אנו מכריזים על חופש התנועה
כנגד הרס כדור הארץ וניצולו בידי בני האדם, אנו מגנים על זכויות האוויר, המים והחול.
כנגד כליאת הגוף והרוח, אנו מפריחים את שמשותיהם של אלף רימונים חצויים.
כנגד כל דוגמטיות, אנו מכריזים על הזכות לרגישות ולדמיון.
כנגד כל צנזורה, אנו יוצרים תגובות ופוחחים מעברים.
כנגד סוחרי הייאוש, אנו משגרים מטחים של עתיד.
כנגד הבערות, אנו מאמינים בכוחן המשחרר של הספרויות.
כנגד העבדות, הרצונית או הכפויה, אנו מנופפים בדגל אורו של השיר

כנגד עולם שיש בו רק מנצחים ומנוצחים, שליטים ונשלטים, שבו עצם מושג הצדק איבד כל משמעות, אנו קובעים כי הכתיבה היא מעשה של התנגדות. אנו, סופרות וסופרים מכל רחבי העולם, קובעים כי הספרות היא פעולת חיים שאנו מפיחים בעולם, וכי זכותנו לומר את המציאות ולברוא את כל העולמות הדמיוניים האפשריים היא בלתי ניתנת להגבלה. כנגד כל הפשעים נגד האנושות, אנו מזמנים את הכוח לכתוב ולפעול.

بودن، نوشتن، ایستادن
بیانیه آکادمی نویسندگان در مورد حقوق بشر
استراسبورگ، ۳۰ نوامبر ۲۰۲۴

« نمی‌خواهم کسی درباره مرگ من شعری بنویسد »

شب بر جهان سایه افکنده است. جنگ‌ها ما را در وحشی‌گری غرق می‌کنند. یک نبرد جهانی در آستانه وقوع است. در برابر این امر غیرقابل تصور، وجدان و قلب‌های ما در تلاطم است. ما، نویسندگان سرتاسر جهان، نمی‌توانیم سکوت کنیم. انسانیت در شرف نابودی است. ما ادبیاتی محکم هستیم، ما کتاب و کلام طغیان‌کرده‌ایم، ما مقاومت برای زندگی و آزادی هستیم. ما با صدای کسانی که سرکوب شده‌اند همراهیم، با کسانی که خفه شده‌اند، زندانیان و تبعیدیان. ما یک فریادیم.

در برابر همه جنگ‌های جهان، ما خواستار صلح و آزادی بیان با احترام به انسان‌ها هستیم. در برابر هرگونه تجاوز، یادآور می‌شویم که هر انسان حق دفاع از خود را دارد. در برابر تمام قاتلان انسانیت، ما خواهان عدالت هستیم. در برابر بنیادگرایی و ملی‌گرایی، ما جهان‌شمولی حقوق تمام موجودات زنده را اعلام می‌کنیم. در برابر تحمیل هویت‌های از پیش تعیین‌شده، ما بر اولویت تفاوت‌ها و یگانگی‌ها تأکید می‌کنیم. در برابر دستور به یک‌شکل شدن، ما به زیبایی بی‌پایان تنوع درود می‌فرستیم. در برابر پاکسازی‌های قومی، ما خواستار هم‌آمیزی و همزیستی جهانی هستیم. در برابر استبدادهای زبانی، ما حق هر فرد و هر ملت برای صحبت به زبان دلخواه خود را اعلام می‌کنیم. در برابر بازنویسی آثار گذشته، ما خواهان احترام به تمامیت متون ادبی هستیم. در برابر مرزهای فولادین، ما بادبادک‌ها را به پرواز در می‌آوریم. در برابر دیوارها و سیم‌خاردارها، ما آزادی حرکت را اعلام می‌کنیم. در برابر تخریب بی‌رویه زمین، ما از نیروی هوا، آب و خاک حمایت می‌کنیم. در برابر اسارت جسم‌ها و ذهن‌ها، ما خورشیدهای هزاران انار شکفته را به ظهور می‌رسانیم. در برابر جزم‌اندیشی‌ها، ما حق احساس و تخیل را اعلام می‌کنیم. در برابر هرگونه سانسور، ما پاسخی خلاقانه می‌آفرینیم و راهی باز می‌کنیم. در برابر تاجران نامیدی، ما امید به آینده را شعله‌ور می‌کنیم. در برابر تاریخ‌اندیشی، ما قدرت آزادکننده ادبیات را بنا می‌نهیم. در برابر بردگی اختیاری و غیر اختیاری، ما نور شعر را برمی‌افرازیم.

در برابر جهانی که فقط در آن فاتحان و مغلوبان، حاکمان و محکومان وجود داشته باشند و حق داشتن دیگر هیچ معنایی نداشته باشد، ما اعلام می‌کنیم که نوشتن یک عمل مقاومت است. ما، نویسندگان جهان، اعلام می‌کنیم که ادبیات یک عمل زیستن است که به جهان دمیده می‌شود و حق ما برای گفتن واقعیت و خلق تمامی تخیل‌های ممکن هیچ محدودیتی نمی‌پذیرد. در برابر جنایات علیه بشریت، ما خواستار قدرت نوشتن و عمل کردن هستیم.

Υπάρχω, γράφω, αντιστέκομαι Κάλεσμα της Ακαδημίας Συγγραφέων για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα Στρασβούργο, 30 Νοεμβρίου 2024

« Δε θέλω να γράφουν ποιήματα για τον θάνατό μου »

Η νύχτα έπεσε στον κόσμο. Οι πόλεμοι μάς βυθίζουν στη βαρβαρότητα. Μία παγκόσμια σύρραξη παραμονεύει. Μπροστά στο αδιανόητο που πλησιάζει, οι συνειδήσεις μας και οι καρδιές μας ξεσηκώνονται. Εμείς, οι συγγραφείς του κόσμου όλου, δεν μπορούμε πλέον να σιωπούμε. Η ανθρωπότητα χάνεται. Είμαστε η λογοτεχνία που στέκεται όρθια, είμαστε τα βιβλία, ο λόγος σε εξέγερση, είμαστε η αντίσταση για τη ζωή και την ελευθερία. Είμαστε δίπλα στις καταπιεσμένες φωνές, είμαστε με όσους ασφυκτιούν, με τους φυλακισμένους, τους εξόριστους. Είμαστε μία κραυγή.

Ενάντια σε όλους τους πολέμους στον κόσμο, απαιτούμε τον λόγο και την ειρήνη με σεβασμό προς τους ανθρώπους.

Ενάντια σε κάθε επίθεση, επισημαίνουμε πως κάθε ανθρώπινο ον έχει το δικαίωμα στην αυτοάμυνα.

Ενάντια σε κάθε δολοφόνο της ανθρωπότητας, ζητούμε δικαιοσύνη.

Ενάντια στις ουσιοκρατικές αντιλήψεις, τον σεχταρισμό και τους εθνικισμούς, διακηρύσσουμε την οικουμενικότητα των δικαιωμάτων κάθε ζωντανού όντος.

Ενάντια στις ταυτοτικές κατηγοριοποιήσεις, τονίζουμε την πρωτοκαθεδρία των διαφορών και των μοναδικοτήτων.

Ενάντια στην τυραννία της ομοιομορφίας, υμνούμε την άπειρη ομορφιά του Άλλου.

Ενάντια σε κάθε εθνοκάθαρση, ζητούμε την ανάμειξη των λαών και έναν κόσμο για όλους.

Ενάντια στις γλωσσικές δικτατορίες, διακηρύσσουμε το δικαίωμα κάθε ανθρώπου και κάθε λαού να μιλά τη γλώσσα που επιθυμεί.

Ενάντια στην αναθώρηση των έργων του παρελθόντος, απαιτούμε τον σεβασμό της ακεραιότητας των λογοτεχνικών κειμένων.

Ενάντια στα ατσάλινα σύνορα, πετάμε χαρταετούς.

Ενάντια στα τείχη και τα συρματοπλέγματα, διακηρύσσουμε την ελευθερία της μετακίνησης.

Ενάντια στην καταστροφή της γης από την ανθρώπινη εκμετάλλευση, στηρίζουμε τα δικαιώματα του αέρα, του νερού και της άμμου.

Ενάντια στον εγκλεισμό σωμάτων και πνευμάτων, κάνουμε να ανθίσουν οι ήλιοι από χίλια ρόδια που ανοίγουν.

Ενάντια στους δογματισμούς, διακηρύσσουμε το δικαίωμα στην ευαισθησία και τη φαντασία.

Ενάντια σε κάθε λογοκρισία, δημιουργούμε ανταπαντήσεις και ανοίγουμε διόδους.

Ενάντια στους εμπόρους της απελπισίας, εξαπολύουμε εκρήξεις μέλλοντος.

Ενάντια στον σκοταδισμό, υπογραμμίζουμε την απελευθερωτική δύναμη της λογοτεχνίας.

Ενάντια στην υποδούλωση, εθελοντική και μη, υψώνουμε το φως του ποιήματος.

Ενάντια σε έναν κόσμο αποτελούμενο από νικητές και ηττημένους, κυρίαρχους και κυριαρχούμενους, και όπου μέχρι και η ιδέα του δικαιώματος χάνει το νόημά της, επισημαίνουμε πως το γράψιμο αποτελεί πράξη αντίστασης. Εμείς, οι συγγραφείς του κόσμου όλου, διακηρύσσουμε πως η λογοτεχνία είναι πράξη ζωής που εμφυσούμε στον κόσμο και πως το δικαίωμά μας να λέμε την αλήθεια και να επινοούμε κάθε πιθανή φαντασία δε συναντά κανένα όριο. Ενάντια στα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, κάνουμε έκκληση στη δύναμη της γραφής και της δράσης.

არსებობა, წერა, წინააღმდეგობა
მწერალთა აკადემიის მიმართვა ადამინის უფლებათა
საკითხებზე სტრასბურგი, 30 ნოემბერი 2024 წელი

„არ მსურს, რომ ჩემს გარდაცვალებაზე ლექსები დაიწეროს“

ღამე ბატონობს სამყაროში. ომები გვითრევენ ძალადობაში და მსოფლიოზე მძლავრობს კონფლიქტი. იმ წარმოუდგენელის წინაშე, რაც გველის, ჩვენი გულები და გონება აღსდგებიან. ჩვენ, მწერლებს მთელი მსოფლიოდან, აღარ შეგვიძლია დუმოლი. კაცობრიობა ნადგურდება. ჩვენ ვართ ცოცხალი ლიტერატურა, ჩვენ ვართ წიგნები, სიტყვა აჯანყებისა, ჩვენ ვიბრძვით სიცოცხლისთვის და თავისუფლებისთვის. ჩვენ ვუჭერთ მხარს ყველა დახშობილ ხმას, ჩვენ ვდგავართ ყველა დაპატიმრებულის და გადასახლებულის გვერდით. ჩვენ ვართ ხმა.

მსოფლიოში მიმდინარე ომების პირისპირ, ჩვენ მოვითხოვთ სიტყვის თავისუფლებას, მშიდობას და პატივისცემას ყველას მიმართ.

ყოველგვარი ძალადობის პირისპირ, ჩვენ ვახსენებთ მსოფლიოს, რომ თითოეულ ადამიანს აქვს თავის დაცვის უფლება,

მოვითხოვთ სამართალს ყველა მათგანის წინააღმდეგ, ვინც ანადგურებს კაცობრიობას.

ესენციალიზმის, სექტარიზმისა და ნაციონალიზმის პირისპირ, ჩვენ ვაცხადებთ ყოველი სულიერის საერთო უფლებებს.

კულტურული იარაღების მინიჭების პირისპირ, ჩვენ აღვნიშნავთ განსხვავებებისა და უნიკალურობის პირველობას.

ერთგვაროვნების ტირანიის¹ პირისპირ, ჩვენ ვმდებრით მრავალფეროვნების სილამაზეზე.

ეთნიკური წმენდის პირისპირ, ჩვენ მოვუწოდებთ ყველა ერებს გაერთიანებისკენ და მსოფლიო ერთიანი კავშირისკენ.²

ენობრივი დიქტატურის წინააღმდეგ, ჩვენ ვაცხადებთ, რომ ყველა ადამიანს და ხალხს აქვთ უფლება, რომ ისაუბრონ თავიანთ რჩეულ ენაზე.

ძველი ლიტერატურული ნამუშევრების ხელახალი გადაწერის წინააღმდეგ, მოვითხოვთ ტექსტების მთლიანობის დაცვას.

¹ სოციალურ-კულტურული ფენომენი, სადაც განსხვავებულობა და ინდივიდუალიზმი ჩანაცვლებულია ჰომოგენურობით, რაც საზოგადოებაში იწვევს სტანდარტიზაციას, ერთგვაროვნებასა და კრეატიული მრავალფეროვნების დაქვეითებას.

² ედუარ გლისანის მიერ შემუშავებული ფილოსოფიური კონცეფცია, რომელიც აღწერს სამყაროს როგორც ერთიან და ურთიერთდაკავშირებულ სისტემას, სადაც კულტურული მრავალფეროვნება და განსხვავებები მისასაღებელია. თუმცა, ეს მრავალფეროვნება არ უნდა ვიხილოთ ჰომოგენიზაციისა და ნაციონალიზმის ნაწილად, არამედ როგორც კოლექტიური ინდივიდუალიზმის სიმდიდრე.

ფოლადის საზღვრების პირისპირ, ჩვენ ვუშვებთ ფრანებს.

კედლებისა და მავთულხლართების წინააღმდეგ, ჩვენ ვაცხადებთ გადაადგილების თავისუფლებას.

ადამიანური რესურსების ექსპლოატაციით დედამიწის განადგურების წინააღმდეგ, ჩვენ მხარს ვუჭერთ ჰაერის, წყლისა და მიწის ძალის უპირატესობას.

სხეულისა და გონებრივი შეზღუდვების მიუხედავად, მზე ჩვენი ყვავილობს ნახევრად გახსნილ ათასობით ბროწეულებში.

დოგმატიზმის პირისპირ, ჩვენ განვაცხადებთ გრძნობებისა და წარმოსახვის უფლებას.

ყოველგვარი ცენზურის წინააღმდეგ, ჩვენ ვქმნით გასასვლელებს და საპასუხო გზებს.

სასოწარკვეთის პირისპირ, ჩვენ გავისვრით მომავლის იმედების ზალპებს.

ობსკურანტიზმის წინააღმდეგ, ჩვენ ვადასტურებთ ლიტერატურის განმათავისუფლებელ ძალას.

ნებაყოფლობითი თუ უნებლიე ყმობის წინააღმდეგ, ჩვენ მოვფენთ პოეზიის ნათელს.

იმ სამყაროს წინააღმდეგ, სადაც არავინ იქნება გამარჯვებულებისა და დამარცხებულების, დომინანტებისა და დომინირებულების გარდა, იქ სადაც უფლებებზე გაფიქრებასაც კი არ აქვს აზრი, ჩვენ ვამბობთ: წერა წინააღმდეგობის გამოხატულებაა! ჩვენ, მწერლები მთელი მსოფლიოდან, ვაცხადებთ, რომ ლიტერატურა არის სიცოცხლის ნაბიჯი, რომელსაც ვშთავბერავთ ამ სამყაროში და რომ ჩვენს უფლებას, ვთქვათ სიმართლე და გამოვიყენოთ ჩვენი წარმოსახვის უნარი, არ აქვს საზღვრები!

أن نكون، أن نكتب، أن نقاوم نداء من أكاديمية الكاتبات والكتّاب حول حقوق الإنسان ستراسبورغ، ٣٠ نوفمبر/تشرين الثاني ٢٠٢٤ م

«لا أريد أن تُكتب قصائد عن موتي»

يخيّم الظلام على العالم. تغرقنا الحروب في الهمجية، ويبدو نزاعٌ عالميٌّ وشيخًا. أمام هذا الآتي الذي لا يمكن تخيله، تنتفض ضمائرنا وقلوبنا. نحن، الكاتبات والكتّاب من مختلف أنحاء العالم، لم نعد نستطيع الصمت. البشرية تضلّ طريقها. نحن الأدبُ الصامد، نحن الكتاب، الكلمة المتمردة، نقاوم من أجل الحياة والحرية. نقف مع الأصوات المطموسة، مع المختفين والمختفات، مع المعتقلين، والمعتقلات، مع المنفيين والمنفيات. نحن صرخة.

ضد كل الحروب في العالم، نطالب بالكلمة والسلام في ظل احترام كرامة البشر .

ضد أي عدوان، نؤكد حق كل إنسان في الدفاع عن نفسه.

ضد كل قتلّة الإنسانية، ندعو إلى العدالة.

ضد الماهوية والطائفية والقومية، نعلن شمولية حق الحياة .

ضد التصنيفات القائمة على الهوية، نؤكد أولوية الاختلافات والتفردات .

ضد طغيان التشابه، ننشد الجمال اللامحدود للآخر.

ضد التطهير العرقي، ندعو إلى تمازج الشعوب وإلى عالم شامل .

ضد الديكتاتوريات اللغوية، نؤكد حق كل إنسان وكل شعب في التحدث باللغة التي يختارها .

ضد إعادة كتابة أعمال الماضي، نطالب باحترام سلامة النصوص الأدبية .

ضد الحدود الصلبة من فولاذ، نُطلق الطائرات الورقية .

ضد الجدران والأسلاك الشائكة، نعلن حرية التنقل.

ضد تدمير الأرض باستغلال البشر، نؤكد حقوق الهواء والماء والتراب .

ضد تقييد الأجساد والأرواح، نجعل شمسًا تولد من ألف رُمانةٍ متفتحة.

ضد الدوغمانية، نعلن حق الإحساس والخيال .

ضد كل أشكال الرقابة، نبتكر سُبلًا للمواجهة ونفتح الممرّات .

ضد تجار اليأس، نطلق وعود المستقبل .

ضد الظلامية، نعلن قوة الآداب في تحرير العقول .

ضد العبودية الطوعية وغير الطوعية، نلوح بنور القصيدة.

ضد عالم لا يوجد فيه سوى غالبين ومغلوبين، مهيمنين وخاضعين، حيث تُمحي فيه فكرة الحق ذاتها، نؤكد أن الكتابة فعل مقاومة. نحن، كاتبات وكتّاب العالم، نعلن أن الأدب فعل حياة ندفع به في شرايين الكون، وأن حقنا في قول الواقع وفي تخيل كل العوالم الممكنة لا يتحمل أي قيد. ضد الجرائم بحق الإنسانية، ندعو إلى قوة الكتابة والفعل. هذا النصّ تم اعتماده بالإجماع في ٣٠ نوفمبر ٢٠٢٤ م من قِبل أعضاء الأكاديمية: جان داميريك، كلود بير، روجا شامنكار، هاواد، ألبرتو مانغويل، كارول مسروبيان، سيرج بي، بينار سيليك ولوبا ياكيمتشوك.

L' [Académie des écrivain·es sur les droits humains](#) s'est tenue du 21 au 30 novembre 2024. L'événement a été initié par l'Université de Strasbourg, dans le cadre de Strasbourg Capitale mondiale du livre UNESCO 2024.

Durant neuf jours, neuf écrivain·es se sont réuni·es pour rappeler la puissance de résistance de la littérature contre les désordres du monde, mais aussi pour faire état des menaces qui pèsent sur le livre et sur les auteur·rices : Claude Ber, Roja Chamankar, Jean D'Amérique, Hawad, Alberto Manguel, Carole Mesrobian, Serge Pey, Pinar Selek et Luba Yakymtchouk. Ils et elles ont rédigé cet appel durant les travaux de l'Académie à Strasbourg.

